

Lo Somaten

DIARI REGIONALISTA Y D'AVISOS Y NOTICIAS

Reus Diumenja 13 d'Agost de 1899

Núm. 3339

Any XIV

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

Administració y Redacció

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

Reus, un mes. Ptas. 1—
En provincies trimesores. 3—50
Extranjer y Ultramar. 5—00
Anuals, a preus convencionals.

Farmacia Serra

12 ANYS

de continuades curacions y d'una
acceptació general, son les millors
probas pera demostrar que

XAROP SERRA

La que paga més
contribució de la pro-
vincia.

Oberta tota la nit

es lo millor remey pera combatre per cró-
nica y rebelde que sia tota classe de

TOS

La paràbola del pobre Llatzer i de l'home ric.

(ACABAMENT)

I tot seguit va dir an' en Llatzer:—
—Oh Llatzer, ja que'l teu paladar no sab distingir les coses bones de les coses perverses, ja que tu no has pogut o sapigut sandir-te del plat ni de la copa ni de la túnica, vui ara finalment experimentar-te en l'amor. I et donaré aquestes dones meves.

I Adonia va cridar:—
—Què vols fer de mi, Senyor?

I Elisama va cridar:—
—Què vols fer de mi, Senyor?

I elles tremolaren, i esclataren en plors; i tota la llur carn tenia horror de l'home llagat.

I Adonia's planyís:—
—No has dit, doncs, que jo mai havia sigut per tu tant dolça, Senyor?

I Elisama:—
—No has dit, doncs, que'ls meus pits per tu resplendien com la lluna, Senyor?

I elles tremolaven mentres el senyor les despullava sens rancúnia.

I Adonia implorava:—
—No m'entolitis, Senyor, que jo tant t'he plagut.

I Elisama:—
—Entréga-m de primer als teus goçes de presa pera que'm devorin.

I va dir el magnífic:—
—Heus aquí a Talmái que duu les seves belles riendes, o Adonia, o Elisama.

I el domador va venir portant les llargues cintes purpúries, semblables a fortíssims llacos.

I el magnífic va dir al pobre:—
—Oh Llatzer, son teves aquestes dones que'm varen agradar. Ara, uneix-te amb elles.

I va revelar la seva idea imperiosament.

Aleshores el ballet etíop, va estendre un tapic damunt del marbre, i al damunt d'aquell fou ajeçut en Llatzer; i les dugues concubines, furioses de repugnància, varen ésser lligades estretament a l'home de la lepra, foren estrètes, foren lligades amb les riendes del domador. I errà Llatzer com un pampol clapejat de la tardor entre mig de dos hermosos rahims blancs.

El magnífic digué al capítost dels músics, pera ofegar aquells crids:—
—Ara, feu-me un concert estrepitos.

Però les dones ja no cridaren, ja no's revolcaren més; puix talment semblava que l'horror les hagués deixat totesertes. El ballet negre va estendre sobre'l suplici una manta de color escarlata. I les ombres que feien les columnes s'allargaven mentres declinava'l sol.

Digué'l magnífic:—
—Ara, vina am mi, Talmái. Vui donar-te un gran premi.

I, pels horts, ell se va allunyar amb el jove, caminant vers el lloc secret on un artífex de l'Hellada, anomenat Apolodor, li creava unes estatuas tals que veient-les ell se sentia l'ànima refrescada per l'olvit, com en un bany de rosada.

Aturant-se al dintell, tot contemplant al domador, ell somrigué i digué:—
—Tu ets massa bell, oh Talmái. Però la bellesa del jove mortal es breu. La vida que regeix a la bellesa passa més lleugerament que la llengadora en mans del teixidor. Mes jo vui que s'eternisi la teva perfecció. Vet-aquí'l teu presiri.

I ell va entrar, i va dir a l'artífex:—
—Apuest jove ha domat avui un cavall terrible. Es tant bell com fort: digne, oh Apolodor, d'ésser per tu efigiat en el bronzo més pur, pera l'eternitat.

I el Grec va admirar an aquell Assiatic que tribuava així honor diví d'una estatuca an aquell jove per haver domat un cavall. I va recordar, la ciutat sagrada de l'Olimpia, sobre'l riu Alfeu tant ric en plata-nos. I va recordar la solemnitat dels jocs olímpics, i l'estatuca que ell va aixecar a un eminent atleta anomenat Psáumide, a qui'l famosíssim Píndar va celebrar en un himne alat. I en l'esplendor dels déus li va reapareixre la península escàpsada com la fulla de morera sobre'l mar.

I el magnífic va dir:—
—Io doncs te dono, oh Apolodor, aquest jove mortal pera que mel tornis immortal.

I, com en aquell lloc s'ohia espategar els focs que derretien els metalls, va cridar a l'estatuari a soles, i li va dir:—
—No podries tu fer el motllo sobre'l mateix home viu i fondre'l com fons la cera?

I tot seguit va dir an el domador:—
—Ja no seràs més esclau. L'eternitat comença pera la teva bellesa, oh Talmái. Consagra't al teu bronzo les riendes del cavall domat.

I el va deixar an' els servidors, en custodia. I, entornant-se'n, ell pensava en la felicitat misteriosa que donen les estatuas belles an el cor humà; el qual les pot gaudir sense desitjar-les. I, mentres es disposava a pujar a la torra pera esperar vers la terra i vers el mar si apareixien les caravanes de Sebas i les naus del Tarsis que tenien de portar-li nous ornaments pera la seva vida, se li va acostar el ballet etíop pera dir-li:—
—Els Angels han descendit fins al cancell i, en les seves ales, han aixecat al pobre i se l'han endut al cel; i un d'ells s'ha quedat allí, i està prop de les donas mortes, i la seva cara es de brasa.

El senyor no cregué aital maràvella; però am tot i inocrédol va dirigir els seus passos vers el lloch. I era ja de nit; i les estrelles, a miriades, espurnaven en les profunditats del firmament; i les flors nocturnes se badaven pels jardins amb un perfum voluptuós; i era en aquell entorn tan gran el silenci que s'ohia als peixos cabuçar-se i badar la boca en les piscines.

Digué'l ballet, corprés per una gran temença:—
—No vens l'Angel, Senyor?

I el senyor va veure verament la criatura celestial; perque verament un dels Missatgers divins havia sigut temptat per la bellesa d'Adonia i d'Elisama, les quals geien allí nues i mortes, resplandint com ópal llurs carns.

I les columnes del portic, ferides per l'angelic esplendor, havien devingut transparents com el cristall; i la manta de color escarlata s'havia tornat de neu. I les riendes eren fluixes; per quan en Llatzer ha no estava allí, havent sigut portat pels Angels an el sí d'Abrahám.

I l'home ric digué a la criatura celestial:—
—Hoste marvellós, sies benvingut en la meva casal Teus son els meus bens, si t'plau restar am mi en les meves hisendes.

I l'Angel respongué, dihent:—
—Estaré am tu i gaudiré de les teves possessions.

I les amples ales plegades caigueren sobtadament de ses espatlles, com escapades per una espasa invisible; caigueren com el fullam del bosc, sense remor; caigueren, palpitaran a terra, prop de les dones nues i mortes; palpitaran am totes les llurs plomes; donaren el resplendor suprem; espurnejaren; restaren a terra ben apagades.

Digué'l magnífic:—
—Ara vina am mi convidat, hoste marvellós, am l'alleugeriment de les teves plomes, i alegrem-nos. Estàn per arribar les caravanes de Sebas i les naus de Tarsis, am dones, am cavalls, am vestits, am vins, amb aromes, am totes les coses belles que fan devenir alegre i rica la vida de l'home.

I ell va celebrar aquella nit un gran convit, am músiques i dances. I va ensenyar a la criatura del cel les voluptats d'aquesta terra. I d'aleshores endavant ell va tenir per company de la seva vida de plaher aquell Angel sense ales. El qual era bellíssim, uo a l'estil de Talmái, sino a la manera d'una verge de sanc reial; però tenia en les espatlles dugues ferides rojes que s'inflamaven de vegades; i ell sentia la cremor i devénia frènetic i demanava a la terra plaers impossibles.

I va succehir que aquest Angel fou l'hereu de l'home ric, havent aquest mort encara no associat de dies.

I trobant-se aquest en les penes de l'infern, va aixecar els ulls, i de lluny va veure an en Llatzer, en el sí d'Abrahám.

I ell, cridant, digué:—
—Pare Abrahám, tingas pietat de mi, i envia an en Llatzer a fi de que, remullant la punta del seu dit en

l'aigua, refresqui la meua llengua, perque aquestes flames me donan un tormént horrible.

Peró Abrahám digué:—
—Fill meu, recorda't que tu en vida vares rebre bens i que'n Llatzer va rebre en cambi més; però ara ell es consolat i ara tu ets atormentat. A més d'aixó, entre vosaltres i nosaltres s'extén un gran abím; tan gran que'ls que vulguin fressassar-lo no podrán; i igualment els que son am tu no podrán venir am nosaltres.

I ell digué:—
—Te prego doncs, oh pare, que l'invihis a casa del meu pare, perque tinc cinc germans a fi de que siga testimoni, i eviti que cap d'ells hagi de venir en aquest lloc de tormént.

Abrahám va dir-li:—
—Tenen am Moisés i als profetas, que'ls escoltin.

I ell digué:—
—No pare, Abrahám; que si algun dels morts va a visitar-los, s'esmenaran y s'arrepentiran.

Abrahám va dir-li:—
—Si no escolten a Moisés i als profetas, tampoch creuran que cap dels morts ressuciti.

I ell digué:—
—Si hi vaig jo, creuran. I jo fins te duré aquell Angel que ha heretat mos bens. Te prego, oh pare, que m'envihs a casa meua.

I no era en ell sino'l desig de ressucitar i de trobar-se altre cop entre sos bens prenhats. Però Abrahám no li respongué; i en Llatzer estava mut i immovil en el sí del Pare, tot vestit de llum.

I ell digué:—
—Oh Llatzer, no't recorda que jo t'vareig presentar un menjar delicat en un plat d'or, i que tu no'l vas gosar a tocar, i que'ls goços varen devorar-te seguidament al teu davant? Desgraciad, que no vas poder coneixe aquell sabor.

I en Llatzer estava mut i immovil en el sí d'Abrahám.

I ell digué:—
—Oh Llatzer, no't recorda que jo t'vareig oferir un vi generós en una bella copa, i que tu vas deixar caure la copa i vessar el vi. Desgraciad, que no vas poder coneixe la potencia d'aquell suc.

I en Llatzer estava mut i immovil en el sí d'Abrahám.

I ell digué:—
—Oh Llatzer, no't recorda que jo t'vareig donar ma túnica brodada de color variat i que tu la vares esquinçar no més am el teu fret del teu pan? Desgraciad, que no vares poder experimentar en la terra cara la suau del cor d'aquell teixit.

I en Llatzer estava mut i immovil en el sí d'Abrahám.

I ell digué:—
—Oh Llatzer, no't recorda que jo t'vareig fer genre am dugues concubines, escluides entre cent, damunt d'un bell tapic? Jo t'vareig fer genre amb Adonia i Elisama, com un pampol en mig de dos rahims d'or; i tu vares morir, i els Angels se ten varen jemportar. Pensa, oh Llatzer, lo dolç que devien ésser els llurs membres quan un dels Missatgers divins, ne va restar temptat; i eren mortes. Desgraciad, que no vas poder gaudir-les!

I en Llatzer s'estremí en el sí d'Abrahám.

I ell digué:—
—Oh Llatzer, jo cantaré eternalment els bens que tu no vas gaudir. I les flames seran les meves citras.

I al seu voltant les flames resonaven com un miriada de vermelles citares, i ell cantava enumerant i celebrant els bens d'aquesta vida.

I, cantant, ell deia:—
—Vet-aquí que'ls meus ulls han vist totes aqueixes coses, que la meua orella les ha escoltat, que la meua llengua les ha assabotat, que'ls meus nassos les han olorat, que'ls meus mans les han palpat, que tota la meua cara ha gaudit en elles.

I totes les formes d'aquelles delícies se generaven en la seva memoria; i semblava que'n l'alé del seu cant conduhís les volubles flames a adquirir les precioses apariencies; i semblava que les caravanes de sebas i les naus de Tarsis vinguessin en am la llur respectiva

carrega an aquell lloch ardent. I ell cantava'l cant de la seva vida bella.

I en Llatzer va eixir del si d' Abrahám per escoltar el cant de la vida bella; i escoltant, s'acostava, s'acostava, fins que, tot d'una, va arribar a la mateixa vora l'abím.

I aquell que li havia ofert el plat, la copa, la tunica i l'amor, l'home ric, el magnífic, li va dir encara cridans entre l'espategar de les volubles flames que'l seu cant transformava en moviments i formes de plaer, encara li va dir oridant:

—Que ets desgraciat, oh Llatzer! Desgraciat, que no mes t'has associat d' engrunes! Vet-aquí, doncs, que'ms meus ulls han vist totes aqueixes coses, que la meua orella les ha escoltat, que la meua llengua les ha assaborit, que'ms meus nassos les han olorat, que les meves mans les han palpat, que tota la meua cara ha gandit en elles.

I en Llatzer, ebocant-se perdudament vers la bellesa de les coses vanes, caigué estímbet dintre l'abím.

Traducció d'en D'Annunzio per JOAN PEREZ JORBA.

Sensacions

CRISANTEMES PER ALEXANDRE DE RIQUER

Aquestes crisantemes son flors ja temps nascudas en lo bell camp de nostra literatura; brotaren al comensar la passada primavera, y no se mustigarán en cap vinenta tardó. Son flors nascudas y esclatadas mercé a l'amor de son expert jardiner Alexandre de Riquer, un ver artista, un creador de la bellesa.

No es mon intent fer la crítica d'aquest pom de flors forman un llibre; sols me proposeo esplayar las «sensacions» per mi sentidas al llegirlo, ja que en lo seu text é ilustracions se reflexa'l temperament refinadíssim d'un adorador de la naturalesa en sas més bellas manifestacions.

Avans de llegir lo llibre, ja s'presenteix lo que ell inclou: al veurer las esllanguidas crisantemes, sobressurtir com si estiguessin dissecadas demunt de las escubertas, se pensa que'n aqueillas páginas ha de concentrarse lo trist perfum de ditas flors. Sols se veuen aquestas en las tres primeras páginas; després apareix sota caprítxos paper de seda, una cara jove, de dupió somriure que contemplada per demunt del fi paper, sembla estigui entre boyras de matinada, refresquívolas per las flors que serveixen de collar a la bonica noya inspiradora...

«Al regalim murmurador d'aygua puríssima que reflexa les celísties a l'ombra del boscatje»: demana forsa en Riquer per poguer contar tot lo que li fa sentir sota'l cel blau, grisench, daurat ó tenebrós...

Ab cadenciosa prosa, brevetat y perfecció, transporta per ahont ell camina ó per ahont s'enlayra, sentintse impresionat per lo que a son llegidor li comou al identificarse ab las sevas poéticas descripcions y dibuixos acolorits ab tintas delicadíssimas.

«Crisantemes» es un devocionari de la natura, per mans tendres, bíancas com ivori, per ulls somniadors y cors sensibles. No es llibre propi de «Biblioteca», en ella no hi escau, fa nosa la freda llum filtrantse per las claraboyas, s'ha de llegir rebent la llum pura del sol devallant de la immensitat, ó be filtrantse per las eures que ombreixin una glorieta, ahont se tarda la mandros quietud del comensament de llarga tarde, aspirant llarga fragancia d'exuberant járdi. Hi ha páginas que fan desitjar ser llegidas en aquestos llochs. Altres tant espirituals y tendres, tant plenas de fantasiosas imatges, y tant guarnidas per lo pinzell, que demanan lo concert de las onadas que fora son millor acompanyament. Mentres que'n altres sentintse germen vitals de joventut ardenta y deleytosa, é imaginantse belleas tentadoras, un creu estar de nit llegint sota una llantia d'esbelt peu y elegant pantalla feta de llasos y puntas color rosa y crema, traspuant afinada claror, reproduhintse'n un gran mirall en el cual un se veu retratat, entre coxins, al peu d'un sofà, llegint ab entusiasme y escoltat per atractívola baccant, indolentment ajeguda, tremolosa d'amor y classicisme contornejada.

N'hi ha que demanan soletat, ó claror de lluna, d'abada y fins la d'aquell *resplandent líri blanc*, nascut en el estany voltat de ninfes y nenufars.

A vosaltres ánimas malaltissas que passeu per aquest mon somniant un altre més elevat, més gran, vos recomano les «Crisantemes»: ellas vos parlarán d'alló que no gosen dir a la gent per por que no comprenentlo se'n burlin, oferintvos las ilusions nascudas, y desfentvos las que sentiau naixer.

Escolteu per conhort, lo que li diu al poeta el regalim murmurador d'aygua puríssima que reflexa les celísties a l'ombra del boscatje».

HORTENSI GÜELL.

Sempre

AL AMICH MÉS ÍNTIM, JÓ.

Passen hores i mes hores, classien dies i setmanes; sempre aixís, fins que depressa també volen les anyades.

El reylotge de la vida sempre tresca, mai se para, pró, per qui porta les penes també sembla que retrassa.

No li vullguis tú sa via per moments adalantar-la, que sa máchina es tant feble que amb el cop mes moll se spatlla.

Ves seguint-la, ves seguint-la. T'és monótana i pesada? Prou ja sabs que an el derrera d'eix tic-tac la Mort t'hi guarda.

Es cançó freda, molt freda, que t'entona funerària, de la fi de ta eczisteria ja atança, ja llunyana.

El reylotge de la Vida sempre corra, sempre canta; per alguns marxa depressa quand per altres ail s'atrassa.

PLAÇIT VIDAL ROSIC.

Alcover, Juliol del 99.

Notes del spai

FENT-SA DE DIE

Steles que s'fonen midj smurtuides; sprits que clareijen quant arriba'l die.

DE DIE

Notes ratyleres respirs d'allegria, i coses sens forma que'l cor fan somriure.

FENT-SA DE NIT

Un cel que s'endola, i la nit s'apaga, un sprit de somni tot arreu s'escampa.

DE NIT

Notes de Filada, sperits de Fada, burgits misteriosos com bataments d' alas.

ANTON ISERN.

CRÓNICA

Observacions Meteorològicas

del dia 11 d' Agost de 1899

FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

Horas d'observació	Baròmetre aneroides	Grau d'humiditat	Pluja en 24 horas	Aigua evap. en 24 h.	Estat del cel	Observ. particular
9 m.	756	90		5'8	Ras	
3 t.	756	91				

Horas d'observació	TEMPERATURAS			VENTS	NUVOLS	
	Máxima	Minim.	Ter. tip.	direcci.	classe	can.
9 m.	Sol. 45	19	26	S.	Cumul	0'3
3 t.	Sombra 33		29	S.		0'4

Avuy nos plau dirigir unas quantas ratllas al periódich autonomista (sense interrogants) en resposta a son sueltó d'ahir.

No sortirém atacant perque dos pares de familia no s'barallem, alant perque, de cor ho celebrém: prenguerem peu d'aquest motiu com ho fa ell per la forma d'un nombrament.

Tampoch l'acusarem de simpatizador de gent criminal, deyam que se li atribuhís, cosa que es ben diferent.

No 'ns referiam a la defensa en sueltos y articles, que aquesta sempre l'aplaudirém, sino a la que 'ns feya endevinar lo sueltó de saldo de cuentas y alló d'esperar los aconteixements que podían ser los mateixos de que tenim noticia d'una nit, que sortiren *endevinallas, arxas y geroglífics*.

De la sauch no'n hem de parlar; los fets ho diuen, per mes que tampoch es lá mes vermella la que mes crida; pero la practica vol que sigui aixís y contra aixó no hi pot anar lo sueltista.

Subre lo que el triunfo de la razón no debe fiarse al azar, y que pot arribar un moment que s'oblidin las conviccions democráticas y racionalistas, no ho entenem prou.

Ja sab que nosaltres si no ho som, nos ho dihém democrátichs, y per lo tant no'n hem de fer l'ofici. Enemíchs de desatós, sols anirám a fer riure al camp del honor, lo dia que abdiquessim de las idees que professém ó'l dia en que circunstancies especials pera defensar la nostra dignitat personal, no tinguessim altre medi de vindicar l'honra que se'n tractés de robar, devant la opinió pública.

Creyém no que ha arribat lo moment d'imitar la conducta del periódich autonomista (sense interrogants), sino que ell tornant a la realitat, imiti la nostra passada.

Que 'ns deixi tranquils: que no s'ensanyi, perque no s'ho mereix, ab una persona amiga nostra, y me-

nos sense motiu justificat, y compti ab lo mateix respecte per la nostra part.

D'altra manera nos temém que si no te'l valor de canviar de conducte, com estaré obcecat per aquesta idea, haurá de veure en nosaltres, lliberals y democrátichs, a dos més fermes enemíchs.

Y com de lo que som capessos ja se'n pot haver fet cárrech, deduhei el mateix lo fi d'aquesta campanya.

Paciencia, cordura y dignitat, res més que aixó volém, y expontaneament, si'ls seus actes demostran aquestas cualitats, declarém que tot ho oblidém y tot ho perdoném, sense exigir iguals declaracions y sense demaner que se'ns esborri dels llibres en que poguem haver sigut inscrits.

A generosos y nobles se'ns pot igualar, may aventatjar.

Consti aixís.

A la plassa de la Farinera acaba de fershi una obra de gran utilitat, tot es l'haver aixecat de nivell lo passadís ó encintat de pedra que atravessa diagonalment aquell punt puig lo que al principi se feu per uns comoditat, ab lo temps se convertí en una molestia perque al ploure y volguer utilitzar lo pás los tranzeunts se trobavan en que havían d'atrasar grans tolls a cause d'haverse enfonzát las pedras quedant mes baixas que'l nivell del pís.

Al tornar a posar ditas pedras a la alsaria que devían y están actualment, han realisat una gran millora que a mes d'agrahirho los molts viandants que passen per aquell siti, ho agraíhím també nosaltres, tota vegada que era una de las que volíam demanar y se'ns ha adelantat la secció de Foment de nostre Municipi interpretant nostres desitjs, per lo que li doném las gracias més cumplertas.

La manifestació feta ans d'ahir per alguns vehína del Arrabal del Teatro y de la plassa de Catalunya, no sabém contra qui, segurament ha motivat que ahir no s'encenguessin los archs voltaichs dels Arrabals alt y baix de Jesús, de Robuster y Sant Pere.

Ab aixó tots haurán quedat iguals; pero es de doldre, que no teníhín cap culpa la Autoritat local, s'ha tractat de perjudicar als que sortían afavorits y no costant cap diner al Municipi.

Per demà está cridada una nova reunió a Casa de la Ciutat a fi de tractar de la construcció del ferrocarril de Reus a Montroig millora desitjada per totes las poblacions que han de quedar unidas per dita cinta de ferro, y que no ha de ser menos profitosa per nostra població.

Creyém que de la reunió de demà n'han de resultar bones consecuencias pera la realisació de dita millora.

Llegim en un periódich d'aquí:

«No habrá remedio?—Apesar de las excitaciones a la Alcaldía las calles de nuestra ciudad continúan convertidas en verdaderos estercoleros.

¿No podrían hacer algo los vecinos para evitarlo? Nos parece que sí, y con ello ganaría la higiene y el buen nombre de nuestra población».

Molt poca confiança te en los seus amíchs y correligionis de la secció de los periódich y de qui copiém la noticia que fins al Alcalde ha de demanar que'ls nostres carrers no siguin unas establas.

Si las secciones no s'han de cuydar de res ni han de ser responsables dels descuyts dels empleats que tenen a las sevas ordres tant se val que no hi siguin.

Hem tingut ocasió de probar lo paper de fumar *Librillos japoneses* y l'hem trobat bastant acceptable, per quin motiu nos permetém recomanarlo a nostres lectores fumadores.

Lo depositari en aquesta ciutat es D. Eduard Gavarró.

Llegim en un colegá tarragoní d'ahir:

«La tempestat que ans d'ahir tarde alcanzá algo a aquesta ciutat, descarregá ab bastanta violencia a Vilallonga, ahont caygueren dos exhalacions, una que causá l'incendi del pallé que en las aforas de la població posseheix D. Joan Nadal, y altra que feu caure d'una caballería al pagés que la conduhía, ocasionantli una contusión».

Diuen de Torre del Espenyol que dias passats descarregá per allí una pedregada espantosa que arrasá quant trobá a son pás.

Ha sigut nombrat professor de Química Orgánica de Madrid lo regidor de Barcelona senyor Bonet.

Segons llegim en un colegá de Lleyda, s'accentúa l'alarma produhida per los duros falsos, y no'n hi ha

pera menos, puig que son de plata baixa y, per tant, resulta difícil distingirlos dels duros de lley.

Sembla que han sigut detinguts alguns subjectes de Ayatona, a quins se 'la hi trobaren 28 duros falsos.

Segons notícies, demà se procedirà al embarch dels morosos per la contribució de consums a Esplugu de Francoll.

En previsió de lo que puga succehir s'assegura que s' reconcentrarán en dit poble forasas d' infanteria y cavalleria de la benemérita.

En lo ministeri d' Estat aseguran que no es exacte que prossegueixin las negociacions pera arribar a un acort comercial ab lo Japó.

Dits treballs quedaren interromputs fa algun temps y no han tornat a reanudar-se.

Lo recaudat ahir en la Administració de Consums d' aquesta ciutat per diferents especies, puja a pesetas 1099'59.

Secció oficial

Registre civil del dia 11 de Agost 1899

Naixements

Pere Ollé Vallés, de Anton y María.

Matrimonis

Cap.

Defuncions

Trinidad Baraci Figuerola, 9 mesos, Sant Payetá, 6.—María Piqué Moya, 16 mesos, Llovera, 21.—Teresa Farnós Burge, 33 anys, Carme alt, 39.

Secció religiosa

Sant d' avuy.—Sant Hipólit.

CULTS RELIGIOSOS

Parroquia de Sant Francesch

Avuy a las set del matí tindrà lloch la comunió general en Nostra Senyora del Carme y a las cinch de la tarde la funció mensual de costum.

Sant de demà.—Sant Eusebi.

Secció comercial

Bolsí de Reus

CARRER MONTEROLS, NÚMERO 27

Cotisació a Barcelona a las 4 de la tarde del dia d' ahir.

Interior	63'51	Cubas del 86	71'62
Orenses	11'70	Cubas del 90	59'75
S. Juan		Aduanas	95'37
Norts	51'40	Ob. 5 0/0 Almansa	
Fransas	42'70	Id. 3 0/0 Fransa	43'12
Filipinas			

PARIS

Exterior	61'25	Norts	
		GIROS	
París	23'40	Londres	31'15

J. Marsans Rof

Representant: JOAQUIM SOCIATS

CARRER SANTA AGNA, 26.—REUS

Ultima hora de la Bolsa de Barcelona a las 4 de la tarde d' ahir:

Interior	63'52	Aduanas	95'37
Exterior	69'25	Norts	51'35
Amortizable		Fransas	42'65
Cubas 1896	71'62	Filipinas	11'70
Cubas 1890	59'62	Obs. 6 0/0 Fransa	
Exterior París	61'12	Id. 3 0/0	43'
		GIROS	
París	23'40	Londres	31'15

Cambis corrents

en lo dia d' ahir donats per la Junta Sindical del Colégi de Corredors de Comers de la plassa de Reus.

CAMBIS EXTRANJERS

	Ops.	Diner.	Paper
Londres 90 dias fetxa.			
> 30 dias vista			
París 90 dias fetxa			
París vista	23'30	23'30	23'50
Perpignan vista			

VALORS LOCALS

	DINER	PAPER	OPER.
ACCIONS	Ptas.	Ptas.	
Gas Reusense.	610		
Industrial Farinera	575		
Banch de Reus de Descomptes y Prestams			550
Manufacturera de Algodón	100	110	
Companyia Reusense de Tranvias			
Companyia Reusense de Tranvias privilegiadas de cinch per 100		150	

MOVIMENT DEL PORT DE TARRAGONA

Entradas del dia 11

De Bilbao y Valencia en 22 dias v. Cabo Creux, de 993 ts., ab efectes, consignat a D. Marián Peres.

De Bilbao y Valencia en 23 dias v. Felisa, de 676 ts., ab efectes, consignat als Srs. Fills de B. Lopez.

Despatxadas

Pera Marsella y esc. v. Cabo Creux, ab efectes.
Pera Barcelona v. Felisa, ab tranzit.

Anuncis particulars

LA ELECTRA REUSENSE

Per rahons fàcils de compendre, la societat «Gas Reusense» acaba de ficosar preus inverossímils al fluit eléctrich, que en plasso més ó menos llarch se proposa servir als seus futurs abonats. Aquest acort del «Gas Reusense» donarà com a immediat resultat la anulació del fluit gás en aquesta ciutat y sa substitució per lo fluit eléctrich. Comprentho aixis nostra Societat, sa proposa ampliar considerablement y desde ara la nova instalació que está portant a cap en aquestos moments a fi de servir en breu plasso las demandas que indubtablement, ha de rebre del públich reusenche y a las que atendrá per torn riguros.

Apesar de que 'ls preus que 'l «Gas Reusense» ficsa a sa última tarifa son exageradament baixos, «ELECTRA» los accepta desde ara y en lo moment que 'l seu contrincant dongni un servey regular d' alumbrat eléctrich, nostra Societat establirà pera 'ls seus abonats los preus següents:

Una làmpara incandescent de 5 bujias	1'25	Ptas.
“ “ “ de 10	1'75	
“ “ “ de 16	2'50	
“ “ “ de 25	3'75	
Preu del kilowat, hora.	0'50	

En quant a las instalacions se fan desde avuy en iguals condicions que l'altra empresa.

Ab lo favor que 'l públich nos dispensa res temem, se 'ns porta a la lleyta, a ella aném ab la tranquilidat del qui no la ha provocat devent solzament fer una manifestació: lo públich trobarà sempre en la «Electra Reusense» la millor salvaguardia dels seus interessos. Reus 2 Maig de 1899.—Per la «Electra Reusense»

Lo Director.

LLET PURA DE VACA

VACAS SUISSAS

Hort de Pau Abelló

Se ven al carrer primer del Roser núm. 4.

ESCORIAS THOMAS.

Végis l' anunci de la quarta plana. Dirigirse a casa Gambús, carrer de Villabuena 12.

Acreditadas especialitats

DE CANALDA

PREMIADAS AB MEDALLA D' OR

en las exposicions Mercantil, Industrial y Agrícola celebradas en la ciutat de Tortosa, en la internacional de Brusselas, any 1891, en lo Concurs internacional de Saint-Gilles y gran Diploms d'honor, any 1892 y ab medalla de plata en la Exposició Regional de Lugo, any 1896.

TINTURA CANALDA PERFECCIONADA

pera tenyir lo cabell y la barba

LA MES ECONOMICA QUE 'S CONEIX Y DE POSITIVS RESULTATS

Enforteix, hermojeja, rejoyeneix y es rápida en lo modo d' obrar, donchs bastan uns 20 ó 30 minuts pera recobrar lo cabell ó barba, son primitiu color, perblanchs que estiguin.—AMPOLLA 2 PESSETAS.

ELECTRA REUSENSE

Suministre de forsa ab ELECTRO-MOTOR

Aquesta Societat suministrarà forsa motris ab ELECTRO-MOTORS als industrials que ho sollicitin. Los Motors de corrent continua a la vegada que extraordinarias condicions d' economonia en lo cost de compra y consum, reuneixen las de marca silenciosa, gran llimpessa, espay reduhit y facilissim maneig, ventatjes difícils d' obtenir ab altres sistemes. Tenen marca senzillament variable y ab un simple moviment de palanca se regulan y cambian a voluntat, las velocitats mínima a máxims. Los gastos d' oli pera son engrassament y sos desgasts, son tan insignificants, que poden en realitat considerarse com nuls. En aquestas oficinas se facilitarán cuanta classe de datos sían necessaris. Reus 9 Juny 1899.—Per la «Electra Reusense», LO DIRECTOR.

Telégramas

Madrid 12.

Lo Gobernador de Castelló ha telegrafiat al senyor Dato negant que hagin ocorregut esvalets a Villareal.

També es inexacte que 'la católichs de dita població ostentin emblemas relligiosos ab objecte de provocar als lliurepensadors.

—Se diu que no seria d' extranyar que ab motiu dels atachs que «El Nacional» li dirgeix, presentés la dimissió lo Capitá general de Madrid.

—Comunican d' Almagro que la guardia civil persegueix a una cuadrilla de bárbaros que s' entretenen en colocar pedras al mitj de la via, ab las senas intencions que son de suposar.

—Los únichs ministres en la actualitat presents a Madrid, senyors Dato y Gomez Imaz, se reuniran avuy baix la presidencia del senyor Silvela, para tractar de las cuestiones de Marina y resoldre algunas consultas.

S'afegeix, encara que sense fonament sólít, que no seria d' extranyar que també s' tractés de la situació en que ha quedat lo capitá general de Madrid ab motiu de la campanya del «Capitán Verdades».

—Lo senyor Villaverde ha conferenciat a San Sebastián ab S. M. la Reyna.

Ha negat lo ministre d' Hisenda que siguin sevas las declaracions que li han atribuhit alguns periódichs.

—Se troba ja casi acabat l' estudi del projecte de reformas navals, idest per lo senyor Gomez Imaz.

—Fins lo dia 22 ó 23 del corrent no sortirà de Manila pera las Carolinas lo transport de guerra espanyol «Alava».

Segons notícies del Govern, dit barco portará tots quants socorros sían possibles als presoners espanyols que s' troban en diferents punts de la isla de Luzón.

—No está encara acabat l' itinerari que ha de seguir la escuadra de Cámara en son viatge al Nord de Europa.

Diversions públicas

CIRCO ECUESTRE FEIJÓO

Situat a la Plassa del Hospital

COMPANIA ECUESTRE, GIMNASTICA, COMICA Y MIMICA

Grandiosas funciones pera avuy tarde y nit.—Programa: Los célebres perxistas Mlle. Lili y Teresa.—Lo non-plus-ultra Mr. Félix Ferroni.—Los esplandits barristas Enrique Diaz y Costa.—La notable familia Chalet.—La distingida ecuyer Srta. Blanca.—La perla del fil de fer Lola Rólan.—La artista Srta. Rosa.—Despedida de Miss Loreley ab sa fantástica danza argentina, y 'ls esplandits clowns Cardona y Franlons.—Prena de costum.

Imp. de C. Ferrando.—Plassa de la Constitució.

